

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus De Executoribus Vltimarvm Volvntatum duorum
celeberrimorum iurisconsultorum**

Canis, Johannes Jacobus

Constantia, 1593

VD16 ZV 2896

De testamentarijs executoribus. Titulus. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63406)

executores, vel adiungat alios, quam testator ipse scripserit? Respondeo? Iustis maiorum preceptis reuerenter obtemperandum est: sed talia mandata, si decernerentur, essent ipso iure nulla: non, quasi liceat contemnere, verum ideo, quoniam iure permittitur illis casibus nõ obsequi. l. vlt. C. si cont. ius vel utilita. publi. De-

15 bent † tamen causa rationabiles allegari, vt sit excusatus is, qui non paruit. c. si quando aliqua. de rescrip. Quia patienter (inquit Alexander) substinebimus, si non feceris, quod praua nobis fuerit in sinuatione suggestum. c. ab excõicato. eo. ti. tractatur satis grauius auctoritate cõciliij in c. sacra approbante. c. venerabili de sentẽ. excõi. c. solet. c. venerabilibus. d. sed si ex causa. eo. ti. lib. 6. In quibus locis probatur, excõmunicationem etiam dubiam multò magis, si palàm sit iniqua remittendam esse per superiorem.

~~~~~

De testamentarijs executoribus, Titulus. 3.

S Y M M A R I V M.

1. Executores testamentarij, in duplici sunt differẽtia,

differentia.

2. Executores vniuersales qui & qualiter fiant.
3. Executores particulares. qui & cur constituantur.
4. Executores particulares quibus de causis, & modis scribantur à testatoribus.
5. Executores particulares, & generaliter dati, qui. & nu. 6.
7. Executores meri, qui.
8. Fideicommissarius, est particularis executor.

Testamentarij testatores sunt, quo, testatores ipsi deputarunt, ad exequendam voluntatis suae postremam ordinationem. Et hi rursus duplicis sunt differentie: Quidam sunt vniuersales, alij verò particulares: vt vtar verbis vulgò notis.

Vniuersales testatores sunt, quando testator nullos scripsit heredes generaliter: vel aliquem locum pium: vel, si vniuersa bona sua iussit per tales testamentarios distribui pauperibus, non instituendo heredes. Quibus casibus singulari iure propter pietatē, valet testamentū. Et huiusmodi executores habēt nomē heredis, & cōsentur omnibus modis heredes. l. id, quod pauperibus & l. si quis ad declinandam. C. de epi. & cleri.

Particulares testatores verò sunt, qui si-

M 4 mul

mul cum alijs hæredibus in testamento scri-
 buntur. Frequenter enim fieri solet, vt testato-
 res, institutis hæredibus, deputent nihilominus
 aliquos ad executionem rerum suarum, quas in
 varias causas relinquunt: fortè dubitantes de
 fide hæredis: vt in. l. alio hærede. ff. de alimen.
 & ciba. lega. Alio hærede (ait labolenus)
 instituto, ita scripsit: A te peto Cai Sei, quic-
 quid ex hæreditate mea redegeris, illis meis
 alumnis des, singulis denos aureos, eandemq;
 summam penes te esse volo, cuius ex incremen-
 to eos alere te volo: reliquum restitues Nume-
 rio colliberto nostro. Respondi: Quamuis distra-
 here Caius Seius, alio scripto hærede, non pos-
 sit: tamen eum, alumnis relictam pecuniam vt
 seruet, ac restituat intra Falcidiã, recte peti-
 turum: quando de superfluo probari non potest.

4 Aliquando etiam † necessitas exequendi le-
 gati, pluribus hæredibus institutis, id potest ex-
 igere: adeò, vt iudex quoq; det in eum casum
 executores: qui tamen hæredum nomine con-
 stituitur. in. l. 3. ff. de alimen. vel ciba. lega. So-
 lent iudices. (inquit Vlpianus) ex causa
 alimentorum libertos diuidere, quoties plures
 sunt

sunt hæredes, ne à singulis hæredibus minutatim alimenta petentes distringantur. Quam diuisionem perinde tueri oportet, atq; si pater familias ipse libertos diuisisset. Solèt & vnum eligere, per quem alimenta præstentur, aut ex voluntate defuncti, aut ex arbitrio suo: vt rescripta subiecta ostendunt, Exemplum libelli dati mihi à libertis Fasalli, nisi vobis, sciens ad exemplum istam rem pertinere: quia multi testamentis suis libertis præstare iubent necessaria: quæ, quia minimi eris sunt, ad nihilum perducuntur, cum plures hæredes coeperunt per successionem existere. Qua de causa puto vos recte facturos, si conuocatis Fasalli hæredibus, procuratoribus ve eorum, constitueritis, cui à cæteris dari debeat pecunia, ex cuius vsuris alimenta præstentur. Debebit autem is, qui accipiet cauere eis, qui dabunt, se redditurum, vt quisque ex libertis decefferit alio ve quomodo in ciuitate esse desierit, tantum ex sorte, quantum efficiet pro portione computatio. Diuus Pius Rubrio cuidam Telesphoro rescripsit: Cōsules, vocatis his, à quibus vobis alimenta deberi ex causa fideicommissi constiterit: vel

M S omnes

omnes ab vno, vel facta pro rata distributione, quid, & à quibus percipiatis, decernent. Fiscus etiam, si eo nomine quid ab eo vobis debetur, id exemplum sequetur. Iam nunc sciatis, partes eorum, qui soluendo esse desierint, non pertinere ad onus reliquorum hæredum. Hæc ille.

Multis proinde ac varijs modis particulares executores scribuntur à testatoribus.

5 Primò, solent hæredes † in certa bonorum parte sic institui, ne vllam prætereà habeant potestatem, vtq; reliqua omnia distribuantur ab executoribus. Et hi sunt executores particulares quidem, sed generaliter dari, ne in hoc fallaris. Longè enim distant ab executoribus vniuersalibus.

6 Secundò, scriptis hæredibus † in testamento, nonnunquam deputantur etiam boni viri, ad exequendum specialiter vnum aut alterum negotium.

7 Tertiò, particulares † executores, aliàs consueverunt designari à testatore vt nullum percipiant commodum rei, quam distribuere debent nisi quod fortè munusculū eis pro obsequio præstando

stando relinquatur in testamento, vt tantò sint diligentiores. Et hos vocant meros executores.

Quartò, aliàs participant † de rebus ad executionem destinatis: veluti, si legentur alicui quinque iugera, vt venditis duobus distribuatur pauperibus pecunia. Et hi iuxta legatarij sunt. atq; executores: quamuis ad legatarios magis accedant. Quam differentiã considerauit Marcellus, in l. si quis Titio. ff. de leg. 2. si quis (inquit) Titio decem legauerit & rogauerit, vt ea restituat Meuius. Meusq; fuerit mortuus? Titij commodo cedit, non heredis: nisi si duntaxat vt ministrum Titium elegit. Idem est, & si ponas vsum fructum legatum. Fideicommissarius ergo nihil est aliud, quam particularis executor, si rectè ad forum nostrum rem expendas.

~~~~~

Qui possint dari executores in testamento, Titu. 4.

SUMMARIUM.

1. Monachi arcenitur à functione executionis, nisi petita venia superioris.
2. Furio si, pupilli, mente capti, & similes, arcenitur

tur